

“मीठे बच्चे— यहाँ धारणा गरेर अरूलाई पनि अवश्य गराउनु छ, पास हुनको लागि मम्मा-बाबा समान बन्नु छ, जे सुनेका छौ त्यो सुनाउनु पनि छ।”

प्रश्न:— बच्चाहरूमा कुनचाहिँ शुभ कामना उत्पन्न हुनु पनि राम्रो पुरुषार्थको लक्षण हो?

उत्तर:— हामी माता-पितालाई अनुसरण गरेर गद्दीमा बस्नेछौं— बच्चाहरूमा यदि यस्तो शुभ कामना रहन्छ भने यो पनि राम्रो हिम्मत हो। जसले भन्छन्— बाबा, हामी त परीक्षामा पूरा पास हुनेछौं, यो पनि शुभ बोल हो। यसको लागि पुरुषार्थ पनि अवश्य त्यति नै तीव्र गर्नु पर्छ।

गीत:— हामरे तीर्थ न्यारे हैं...

ओम् शान्ति। अहिले यहाँ पाप आत्माहरू त सबै छन्। पुण्य आत्माहरू हुन्छन् नै स्वर्गमा। यो हो पाप आत्माहरूको दुनियाँ, यहाँ छन् अजामिल जस्ता पाप आत्माहरू अनि त्यो हो स्वर्ग, देवताहरूको, पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ। दुवैको महिमा अलग-अलग छ। हर एक जो ब्राह्मण बनेका छन् उनले आफ्नो जीवन कहानी बाबालाई लेखेर पठाउँछन्, भन्छन् यति पाप गरेको छु। बाबाको पासमा सबैको जीवन कहानी छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ— यहाँ सुन्नु र सुनाउनु छ। त्यसैले सुनाउनेहरू कति धेरै चाहिन्छ। जबसम्म सुनाउनेवाला बन्दैनौ तबसम्म पास हुन सक्दैनौ। अन्य सतसङ्गमा यसरी सुनेर सुनाउनको लागि बाँधिएका हुँदैनन्। यहाँ धारणा गरेर फेरि गराउनु छ, अनुयायी बनाउनु छ। यस्तो होइन, एकै पण्डितले मात्र कथा सुनाउँछ, यहाँ हर एकलाई माता-पिता समान बन्नु छ। अरूलाई सुनाउन सकोस् तब पास हुन्छ अनि बाबाको दिलमा चढ्छ। ज्ञानको विषयमा नै सम्झाइन्छ। त्यहाँ त सबैले भन्ने गर्छन्— कृष्ण भगवानुवाच, यहाँ भनिन्छ ज्ञान सागर पतित-पावन गीता ज्ञान दाता शिव भगवानुवाच। राधे-कृष्ण वा लक्ष्मी-नारायणलाई भगवान्-भगवती भन्न सकिदैन, नियम छैन। तर भगवानले उनलाई पद दिनु हुन्छ भने अवश्य भगवान्-भगवती नै बनाउनु हुन्छ, त्यसैले नाम राखिएको छ। तिमी अहिले विजय मालामा आउने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। माला त बन्नु छ नि। माथि छ रुद्र। रुद्राक्षको माला हुन्छ हैन! ईश्वरको माला यहाँ बनिरहेको छ। यहाँ भनिन्छ हाम्रो तीर्थ नै भिन्न छ। उनीहरूले त धेरै धक्का खान्छन् तीर्थयात्रामा। तिम्रो कुरा नै बेग्लै छ। तिम्रो बुद्धिको योग शिवबाबा सँग छ। रुद्रको गलाको हार बन्नु छ। मालाको रहस्यलाई पनि जानेका छैनन्। माथि हुनु हुन्छ शिवबाबा फूल, फेरि छन् जगत् अम्बा, जगत् पिता अनि उनका १०८ वंशावली। यी बाबाले देखेका छन् धेरै लामो माला हुन्छ। फेरि सबैले त्यसलाई खिचेर जप्छन्। राम-राम भन्छन्। लक्ष्म्य केही हुँदैन। रुद्र माला जप्छन्, राम-रामको धुनी लगाउँछन्। यो सबै भयो भक्तिमार्ग। त्यो फेरि पनि अरू भन्दा ठीक छ, त्यस समयमा कुनै पाप हुँदैन। पापहरूबाट बचाउने युक्ति हुन्। यहाँ माला जप्ने कुरा छैन। स्वयं नै मालाको दाना बन्नु छ। त्यसैले हाम्रो तीर्थ भिन्न छ। हामी अव्यभिचारी यात्री हौं— आफ्नो शिवबाबाको घरको। योगबाट जन्म-जन्मान्तरको विकर्म भस्म हुन्छ। कृष्णलाई कसैले दिन-रात याद गरुन् फेरि पनि विकर्म कदापि विनाश हुन सक्दैन। राम-राम भनिरहँदा त्यस समय त पाप हुन पाउँदैन, पछि फेरि गर्न थाल्छन्। यस्तो होइन, पाप कट्छ या आयु

२०७५ पौष १४ शनिबार २९-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
बढ्छ। यहाँ योगबलबाट तिमी बच्चाहरूको पाप भस्म हुन्छ अनि आयु पनि बढ्छ। जन्म-जन्मान्तरको
लागि आयु अविनाशी हुन पुग्छ।

मनुष्यबाट देवता बन्नु- यसलाई नै जीवन बनाउनु भनिन्छ। देवताहरूको कति महिमा छ। आफूलाई
भन्छन् म नीच, पापी हुँ... अवश्य पनि अरू सबै त्यस्तै होलान्। गायन पनि गरिन्छ- म निर्गुणमा कुनै
गुण छैन, हजुरकै कृपा रहोस्...। यसरी परमात्माको महिमा गर्छन्। उहाँले तिमीलाई सर्वगुण सम्पन्न
श्रीकृष्ण समान बनाउनु हुन्छ। तिमी अहिले बनिरहेका छौ। यो भन्दा पहिले कुनै गुण थिएन। एक निर्गुण
बालकको संस्था पनि छ। निर्गुण केलाई भनिन्छ त्यसको अर्थ केही बुझ्दैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा
छ- श्रीकृष्ण वा लक्ष्मी-नारायणका गुणहरूको महिमा गर्छन् सर्वगुण सम्पन्न... अहिले फेरि तिमी त्यही
बनिरहेका छौ। अन्य कुनै सतसङ्ग यस्तो छैन, जहाँ यस्तो भनियोस्। यहाँ बाबा सोध्नुहुन्छ- तिमी
लक्ष्मी-नारायणलाई वरण गर्नेछौ? वा राम-सीतालाई? बच्चाहरू पनि बेसमझ त छैनन्। तुरुन्तै भन्छन्-
बाबा हामी त परीक्षा पूरा पास गर्नेछौं। शुभ बोल्छन्। तर यस्तो होइन, सबै एक समान बन्न सक्छन्। फेरि
पनि हिम्मत देखाउँछन्। मम्मा-बाबा हुन् शिवबाबाका मुरब्बी बच्चाहरू। हामी उहाँलाई पूरा अनुसरण
गरेर गद्दीमाथि बस्नेछौं। यो शुभ कामना राम्रो हो। फेरि यति नै पुरुषार्थ पनि हुनु पर्छ। यस समयको
पुरुषार्थ कल्प-कल्पको बन्छ, सुनिश्चित हुन जान्छ। अहिलेको पुरुषार्थबाट थाहा लाग्छ- कल्प पहिले
पनि यस्तै गरेको थियो। कल्प-कल्प यस्तै पुरुषार्थ चल्नेछ। जब परीक्षा आउने समय नजिक हुन्छ, तब
थाहा हुन्छ- म कतिसम्म पास हुनेछु? टिचरलाई तुरुन्तै थाहा हुन्छ। यो हो नरबाट नारायण बन्ने गीता
पाठशाला। अन्य गीता पाठशालाहरूमा यस्तो कहिल्यै भन्दैनन्- हामी नरबाट नारायण बन्नको लागि
आएका हौं, नत टिचरले नै भन्न सक्छ- म नरबाट नारायण बनाउँछु। पहिले त टिचरलाई नशा हुने
थियो- म नरबाट नारायण बन्नेछु। गीताको प्रवचन गर्नेहरू त धेरै छन्। तर कहीं पनि यसरी
शिवबाबाद्वारा पढिरहेका छौं भन्दैनन्। उनीहरू त मनुष्यद्वारा पढ्छन्। तिमीलाई त थाहा छ- सर्वोच्च
हुनु हुन्छ परमपिता परमात्मा शिव, जो स्वर्गको रचयिता, ज्ञानका सागर हुनु हुन्छ, उहाँ नै आएर
पतितहरूलाई पावन बनाउनु हुन्छ। गुरु नानकले पनि उहाँको महिमा गाएका छन्- साहेबलाई जपेमा
सुख मिल्छ। अब तिमीलाई थाहा छ- सबै भन्दा उच्च सच्चा साहेब उहाँ बाबा हुनु हुन्छ, उहाँ स्वयं
भन्नुहुन्छ- म पितालाई याद गर। म तिमीलाई सच्चा अमरकथा, तीजरीको कथा सुनाउँछु। यो ज्ञान हो
तेस्रो नेत्र प्राप्त हुने वा नरबाट नारायण बन्ने। हे पार्वतीहरू! म अमरनाथ तिमीहरूलाई अमरकथा
सुनाइरहेको छु। सबै भन्दा उँच शिवबाबा हुनु हुन्छ फेरि ब्रह्मा-विष्णु-शंकर अनि फेरि स्वर्गमा लक्ष्मी-
नारायण फेरि चन्द्रवंशी... नम्बरवार छन्। समय पनि सतो-रजो-तमो हुन्छ। यो कुरा कसैलाई पनि थाहा
छैन। बाबाले अति गहन कुरा सुनाइरहनु भएको छ। आत्मामा अविनाशी पार्ट छ। एक-एक जन्मको पार्ट
भरिएको छ। त्यो कहिल्यै विनाश हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो पार्ट भरिएको छ, तिमी सुखधाममा
रहन्छौ भने म शान्तिधाममा रहन्छु। सुख र दुःख तिमी भोग्यमा छ। सुख र दुःखमा कति कति जन्म
मिल्छ, त्यो पनि सम्झाइ दिएको छु। म तिमी निष्कामी पिता हुँ। तिमीहरू सबैलाई स्वर्गको मालिक
बनाउँछु। यदि म नै पतित बनें भने त फेरि तिमीलाई कसले पावन बनाउँछ? सबैको पुकार कसले सुन्छ?

२०७५ पौष १४ शनिबार २९-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

पतित-पावन कसलाई भन्ने? यो बाबा सम्झाउनु हुन्छ, कोही गीता-पाठीले यसरी सम्झाउन सक्दैन, उनीहरूले त त्रिलोकीको अर्थ पनि भिन्न-भिन्न प्रकारले लगाउँछन्। मानिसहरूले भन्ने गर्छन्— वेद-शास्त्रद्वारा भगवान सँग पुग्ने बाटो मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबै शास्त्रहरू हुन् भक्तिमार्गको लागि। ज्ञानमार्गमा चल्नेहरूको लागि कुनै शास्त्र छैन। ज्ञान सुनाउनेवाला ज्ञानसागर म नै हुँ। बाँकी सबै हुन् भक्तिमार्गका सामग्री। म नै आएर यस ज्ञानद्वारा सबैलाई सद्गति दिन्छु। उनीहरूले त सम्झन्छन्— पानीका थोपाहरू पानीमा गएर मिल्छन्। तर मिल्ने त कुरै छैन। आत्मा अविनाशी हो, ऊ कहिल्यै जल्दैन, काटिदैन, घट्दैन। बाबा यी सबै कुराको शिक्षा दिनु हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई पाउ देखि शिरसम्म खुशी हुनु पर्छ। हामी योगबलबाट विश्वको मालिक बनिरहेका छौं। यो खुशी पनि नम्बरवार हुन्छ। एकनास हुन सक्दैन। परीक्षा एकै हो, तर पास पनि त हुनु पर्‍यो नि। राजधानी स्थापना भइरहेको छ, त्यसको योजना बताएको छु। सूर्यवंशीमा यति गद्दी, चन्द्रवंशीमा यति गद्दी, अनि जो फेल हुन्छन् तिनीहरू हुन्छन् दास-दासी। दास-दासीहरूबाट फेरि नम्बरवार राजा-रानी बन्छन्। अनपढहरूले अन्तिममा पद पाउँछन्। बाबाले सम्झाउनु त धेरै हुन्छ, केही पनि बुझ्नेनौ भने सोध्न सक्छौ। विवेकले भन्छ, नत्र त उसले कहाँ जन्म लिन्छ? त्यहाँ पनि कुनै कम सुख त हुँदैन। धेरै मान रहन्छ। भव्य महलहरूमा रहन्छन्। ठूला-ठूला बगैँचा हुन्छन्। त्यहाँ दुई तीन तला बनाउनु पर्ने आवश्यकता नै रहँदैन। जमिन जति पनि हुन्छ। पैसाको कमी हुँदैन, बडो सोख रहन्छ बनाउने। जसरी यहाँ मानिसहरूलाई सोख रहन्छ नि। नयाँ दिल्ली बनाएपछि सम्झे, यो नयाँ भारत हो। वास्तवमा त नयाँ भारत स्वर्गलाई, पुरानो भारत नर्कलाई भनिन्छ। त्यहाँ त जसलाई जति चाहियो...। हुन त सबै ड्रामा अनुसार नै हुन्छन्। महल आदि जे कल्प पहिले बनाएका थिए, त्यही बनाउँछन्। यो ज्ञान अरू कसैले बुझ्न सक्दैनन्, तर जसको तकदिरमा छ, उनको बुद्धिमा नै बस्छ। बच्चाहरूलाई पुरुषार्थ गर्नु छ, पूरा योगमा रहनु छ। भक्तिमार्गमा श्रीकृष्णको योगमा नै रहँदै आयौ, तर स्वर्गको मालिक त कोही बनेनौ। अब त स्वर्ग तिमी सन्मुख छ। तिमी परमपिता परमात्माको जीवनीका बारेमा, ब्रह्मा-विष्णु-शंकरको जीवनीका बारेमा पनि जानेका छौ। ब्रह्माले कति जन्म लिन्छन्, यो तिमीलाई थाहा छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यी माताहरू नै स्वर्गको द्वार खोल्नेवाला हुन्, बाँकी त सबै नर्कमा परेका छन्। माताहरूले नै सबैको उद्धार गर्नेछन्। हामी परमात्माको महिमा गछौं। तिमीले बुझेर भन्छौ— शिवबाबा हजुरलाई नमस्ते। हजुर आएर हामीलाई वारिस बनाउनु हुन्छ, स्वर्गको मालिक बनाउनु हुन्छ, शिवबाबा हजुरलाई नमस्ते। बाबालाई त बच्चाहरूले नमस्ते गर्छन् नै। फेरि बाबा पनि भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरूलाई नमस्ते। तिमी पनि मलाई पाई पैसाको वारिस (बालक) बनाउँछौ, कौडीको वारिस बनाउँछौ। म तिमीलाई हीराको वारिस बनाउँछु। शिव बालकलाई वारिस बनाउँछौ हैन! अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग, नमस्ते, सलाम मालेकम्। वन्दे मातरम्। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) शिवबाबाको घरको अव्यभिचारी यात्री बनेर योगबलद्वारा विकर्महरूलाई दग्ध (विनाश) गर्नु छ। ज्ञानको स्मरण गरेर अपार खुशीमा रहनु छ।
- २) बाबा समान गद्दीमा बस्ने शुभ कामना राखेर बाबालाई पूरा अनुसरण गर्नु छ।

वरदानः— क्लियर बुद्धिद्वारा हर कुरालाई पहिचान गरेर यथार्थ निर्णय गर्ने सफलता मूर्त भव

बुद्धि जति स्पष्ट हुन्छ त्यति नै पहिचान गर्ने शक्ति प्राप्त हुन्छ। धेरै कुरा सोच्नु भन्दा एक बाबाको यादमा रहने गर, बाबा सँग क्लियर रह्यौ भने हर कुरालाई सहजै चिनेर यथार्थ निर्णय गर्न सक्नेछौ। जुन समय जस्तो परिस्थिति, जस्तो सम्बन्ध-सम्पर्कमा आउनेहरूको मुड, त्यस समय त्यसै अनुसार चल्नु, त्यसलाई चिनेर निर्णय लिनु— यो पनि धेरै ठूलो शक्ति हो जसले सफलतामूर्त बनाइदिन्छ।

स्लोगनः— ज्ञान सूर्य बाबाको साथमा भाग्यमानी तारा ऊ हो, जसले जगतबाट अन्धकारलाई मेटाउँछ, अन्धकारमा आउँदैन।

मातेश्वरीजीको मधुर महावाक्यः

“नयनहीन अर्थात् ज्ञान नेत्रहीनलाई बाटो देखाउनेवाला परमात्मा”

नयनहीनलाई बाटो देखाऊ प्रभु... यो जुन मनुष्यले गीत गाउँछन् नयनहीनलाई बाटो देखाउनु होस्, मतलब बाटो देखाउने वाला एकै परमात्मा ठहरियो, त्यसैले त परमात्मालाई बोलाउँछन् र जुन समय भन्छन् प्रभु बाटो बताउनु होस्, अवश्य मनुष्यहरूलाई बाटो देखाउनको लागि स्वयं परमात्मालाई निराकार रूपबाट साकार रूपमा अवश्य आउनु पर्छ, तब त स्थूलमा बाटो बताउनु हुन्छ, नआएसम्म बाटो त बताउन सकिदैन। मनुष्यहरू जो अलमिलएका छन्, ती अलमलमा परेकालाई बाटो चाहिन्छ। त्यसैले परमात्मालाई भनिन्छ नयनहीनलाई बाटो बताउनु होस् प्रभु... उहाँलाई नै फेरि खिवैया पनि भनिन्छ, जसले त्यस पार अथवा यी ५ तत्त्वहरूको जुन बनेको सृष्टि हो, यसबाट पार गरेर त्यस पार अर्थात् ५ तत्त्वहरूबाट पर, जो छैठौँ तत्त्व अखण्ड ज्योति महतत्त्व छ, त्यसमा लैजानु हुन्छ। परमात्मा पनि जब त्यस पारबाट यहाँ आउनु हुन्छ, तब त लैजानु हुन्छ। परमात्मा पनि आफ्नो धाम देखि आउनु पर्छ, त्यसैले त परमात्मालाई खिवैया भनिन्छ। उहाँले नै हामी नाउहरूलाई (आत्मा रूपी नाउहरूलाई) पार लैजानु हुन्छ। अहिले जसले परमात्मा सँग योग राख्छ, उसलाई साथमा लैजानु हुन्छ। बाँकी जो रहन्छन्, उनीहरू धर्मराजको सजाय खाएर पछि मुक्त हुन्छन्। अच्छा— ओम् शान्ति।